

strationen vedblivende i høj Grad har sin Opmærksomhed henvendt paa. Som Følge af den vestindiske Lovgivning, som vi fik i 1906, er det jo ikke Ting, som den danske Lovgivningsmagt beskæftiger sig med, lige saa lidt som vi her paa Finansloven kan optage Bevillinger til disse og andre humane Formaal, det er den vestindiske Lovgivningsmagt, som maa tage sig deraf og først og fremmest det private Initiativ paa Øerne. Men Regeringen skal medvirke dertil, og denne Medvirken er ydet og vil fremdeles blive ydet.

Det andet Forhold, som det ærede Medlem var inde paa, var de Forandringer, der er foregaaet med Hensyn til Ordningen af Havneforholdene paa St. Thomas. Nu er Tiden ret langt fremskreden, og hvis jeg skulde give en udførlig Redegørelse for, hvad der i saa Henseende er sket, siden Rigsdagen skiltes, vilde det tage alt for lang Tid. Det behøves heller ikke, thi, som det ærede Medlem selv sagde, har der i Bladene staaet meget gode og udførlige Redegørelser for Sagen. Jeg skal derfor indskrænke mig til kortelig at nævne, hvorledes Regeringens Stilling har været. Det vil være bekendt, at Koncessionshaverne ønskede at overdrage deres Rettigheder til et Aktieselskab, at de udbød til Aktietegning, og at der blev tegnet et anseligt Aktiebeløb, men dog ikke saa meget, at Koncessionshaverne mente, det var tilstrækkeligt til, at de kunde paatage sig de store Forpligtelser, som Koncessionen paalagde dem. Det viste sig i det hele taget snart, at den Betragtning, der havde været saa stærkt fremme fra flere Sider, ogsaa her i Tinget, nemlig at det var en uhyre stor Gave, man gav Koncessionsøgerne — at det var det rene Guld, som laa paa Landevejen, og at man blot behøvede at bukke sig efter det —, slet ikke slog til. Koncessionen paalagde dem, der skulde udføre den, meget store Forpligtelser, og den økonomiske Gevinst derved var kun usikker eller laa i hvert Fald mere i det fjerne. Nok er det, at Koncessionshaverne mente ikke at turde paatage sig de store Forpligtelser, som Koncessionen paalagde dem, naar Aktiekapitalen ikke var større. Derfor vilde de alligevel ikke opgive Tanken, og jeg er glad ved her at faa Lejlighed til at udtale min varme Anerkendelse af disse Mænd, som under de vanskelige Forhold, der opstod, ikke desto mindre har fastholdt deres store og smukke Tanke og nu uden Eneret og uden Privilegier af nogen Art selv vil lægge sig i Selen for

at udføre det Arbejde, de har foresat sig. Det er deres Hensigt at udføre det i hele dets Udstrækning, efterhaanden som Omstændighederne tillader det. Foreløbig vil de tage fat paa Afsnit A og gøre det færdigt, men derefter vil de søge at udføre hele det øvrige Arbejde, idet de har erhvervet saa godt som alle de til Kysten grænsende Grunde, der er nødvendige til Foretagelsen af dette Arbejde.

Hvad der kræves af Regeringen, er, at vi giver Tilladelse til at opfylde og inddæmme de Arealer, som vil være os alle bekendt, og som var betegnet paa den Plan, der fulgte med Koncessionsforslaget. En saadan Tilladelse har Regeringen selvfølgelig med Glæde givet — den har flere Gange tidligere givet tilsvarende Tilladelser, og der var jo ikke noget som helst, der kunde tale mod at give den til disse Mænd, som nu paa egen Risiko foretager et meget betydeligt Arbejde til det almenes Bedste. Regeringen har saaledes givet Konsortiet Tilladelse til at opfylde og uddybe visse nærmere betegnede Arealer i St. Thomas' Havn og udnytte de derved indvundne Arealer og Kajer. Endvidere har Konsortiet faaet fri og uhindret Ejendomsraaden over de Arealer, som de saaledes skaffer til Veje, dog naturligvis saaledes, at for saa vidt en saadan Ejendomsraaden maatte komme i Strid med privates Rettigheder, maa Konsortiet affinde sig med de paagældende. Konsortiet skal ligeledes have Eneret til Benyttelsen af de i Overensstemmelse med denne Plan uddybede og opfyldte Arealer. Jeg bemærker særlig, at det er en Følge af den saaledes givne Tilladelse, at Konsortiet faar Berettigelse til at opkræve Bolværksafgifter, Pælepenge og andre lignende Afgifter af Fartøjer, som lægger til ved Bolværkerne og i øvrigt benytter Bassinerne. Bolværksafgiften skal opkræves efter forud fastsatte Takster, der skal være ens for alle. Det er en Selvfølge, at alle de bestaaende Afgifter til det offentlige, Lodsafgifter, Havneafgifter o. s. v., skal svares af de Skibe, som benytter de af Konsortiet tilvejebragte Bassiner, Kajer og Anlægspladser. Med Hensyn til Dokforholdene bemærker jeg, at den nuværende Flydedok foreløbig vedbliver at eksistere; men det er Hensigten at udvide den, efterhaanden som Omstændighederne tillader det, saaledes at den i højere Grad kan komme til at svare til sin Hensigt, end det nu er Tilfældet. Det er Regeringens Hensigt ogsaa at skaffe Konsortiet Toldfrihed for de Materialier, som benyttes ved Havneanlæget og den første